

isvrigt at give Plads for min Kollega bemærke, at det ærede Medlems Forslag løb altsaa egentlig ud paa, at Betalingen for Beskjendtgjørelserne skulde være, ikke 2 Rd., men Nul (Tauber: Ja!), ja saa vil det bedst vise sig, i hvilken Grad jeg havde Ret, da jeg før sagde, at det ikke vilde være en økonomisk heldig Tanke at forene denne Beskjendtgjørelsestidende med Ministerialtidenden. Derhos skal jeg tilføie, at det er fuldkommen rigtig, hvad det ærede Medlem sagde, at den, der kan være Redaktør af Ministerialtidenden, naturligvis ogsaa kan forestaa Trykningen af Annoncerne, men der er Noget, der hedder Misbrug af Kræfter, og det er et stort Spørgsmaal, om man paa nogen Maade fik den, man ønskede, til at forestaa Udgivelsen af Ministerialtidenden, naar man væltede et saa aldeles uensartet Arbejde over paa ham, naar man bragte en saa unaturlig Forbindelse tilveie. Jeg har naturligvis ikke ved denne Forhandling paa nogen Maade villet foregribe en senere Beslutning af Thinget eller Regjeringen, og jeg har altsaa ikke paa nogen hindende Maade indladt mig paa selve dette Spørgsmaal, om man vil gjøre Udgivelsen af disse Beskjendtgjørelser til en Regjeringspag. Jeg antager, at min ærede Kollega nærmere vil udtale sig om Hensigtsmæssigheden af at lægge Trykningen af disse Annoncer ind som en Regjeringsforretning under en offentlig Autoritet, men jeg troede, jeg skyldte Ministerialtidenden at værgede den mod dette forførdelige Paahæng.

Winther: Jeg finder det saa naturligt, at begge disse to Forslag nu i Virkeligheden have været under Forhandling, og jeg haaber, at vi saa kunne gjøre Behandlingen af det næste Forslag meget kort, saaledes at der ikke spildes nogen Tid dermed. Der er om det Punkt, der, saavidt jeg tror, væsentligt er udtrykt i § 2 i det Forslag, jeg har stillet, nemlig Spørgsmaalet om at faae de omhandlede Beskjendtgjørelser optagne i Ministerialtidenden eller et lignende Regjeringsblad, fremkommet forskjellige Udtalelser, om hvilke jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger. Naar jeg har sagt i mit Forslag, at jeg ønskede disse Beskjendtgjørelser bragte i Forbindelse med

Ministerialtidenden, saa har jeg tænkt mig, at det kunde ske paa forskjellig Maade, enten derved, at man udvidede Ministerialtidenden til et Regjeringsblad, der ogsaa kunde indeholde andre Sager, og som altsaa kom til at indeholde ikke blot det, som Ministerialtidenden nu omhandler, og ligeledes det, som her er omtalt, nemlig disse Beskjendtgjørelser, men tillige andre Sager af mere almindelig Interesse, eller derved, at det blev et politisk Blad, om man vil, et Dagblad, som omhandlede Alt, hvad der ellers findes i offentlige Tidender. Det er netop derfor, at jeg har tilføiet Ordene „eller et lignende Regjeringsblad“. Nu forekommer det mig, at det i en Tid som denne, hvor Pressen har en saa stor Indflydelse, er af Bigtighed for Regjeringen, at den har et Organ, hvorigjennem dens Mening om Sagerne kan gjøres bekendt. Jo mere der opstaar Blade med, som et æret Medlem sagde, „statsfarlige Tidender“, desto mere mag man ønske, at der var et Regjeringsblad, hvort man kunde fremsætte faktiske Oplysninger om Forhold, som maatte blive fremstillede urigtigt fra den anden Side. Det forekommer mig, at det vilde være at gaa et Skridt i modsat Retning, hvis man ikke havde et Blad i Riget, hvorigjennem Regjeringen kunde paa en Maade komme til at ytre sig. Jeg antager, at Berlingske Tidende i Virkeligheden har været under Regjeringens Styrelse (Substitutionsministeren: Nei!), den har dog imidlertid ikke kunnet antage en hvilken som helst Redaktør uden Regjeringens Indvilligelse, og det er dette, jeg mener ved Udtrykket: at staa under Regjeringens Indflydelse. Hvis Berlingske Tidende var kommen til at tale imod en til en vis Tid værende Regjering, saa tror jeg nok, at man skulde have faaet at se, om Bladet var under Regjeringens Indflydelse eller ikke. Jeg anser det for vigtigt, at Regjeringen har et Blad, hvori den kan lade sin Mening om Forholdene høre. Naar man gik over til at lade Regjeringen foranstalte et Blad udgivet med disse forskjellige Beskjendtgjørelser, hvis man ligefrem vilde gjøre det til en tredje Afdeling, en Afdeling C. af Ministerialtidenden, vilde dette jo meget godt kunne ske; men hvis man antager, at det Andet kunde være hensigtsmæs-